

Helgarpósturinn heimsækir
sprellfjörug og ófeimin 6 ára
börn í Melaskóla á þriðja degi
skólagöngunnar

Helga Kjaran kennari í háalvarlegum samræðum við
nemanda í 6 ára B.

S KRIFAÐU ÞETTA NIÐ

Manstu enn eftir fyrsta skóladeginum og hvernig þér
leið innst inni? Var það feimni, kvíði, spennna, gleði eða
tilhlökkun, sem hafði yfirhöndina? Eða kannski eitthvað
allt annað?

Við, sem nú teljumst til hinna fullorðnu, komum yfir-
leitt í skólann beint úr vernduðu umhverfi heimilisins, en
börn sem nú eru að hefja skólagöngu hafa langflest dval-
ið á dagheimilum eða leikskólum fyrir 6 ára aldur. Þessi
nýi reynsluheimur skólabarna nútímans hefur í för með
sér töluverðar breytingar. Skólinn er ekki lengur sá dul-
arfulli helgidómur í augum yngstu nemendanna, sem
hann þótti í tíð kynslóða sem aldrei höfðu kynnst lífsbar-
áttu dagheimilanna. Sex ára börnin í dag eru því mun
opnari og óþvingaðri en við vorum í þeirra sporum.

Þegar blaðamann Helgarpóstsins
bar að garði í Melakoti, sem er ein-
ingahús á lóðinni framan við Mela-
skólann, voru 6 ára börnin að mæta
til leiks í þriðja sinn á ævinni. Flest
virtust þau enn fá fylgd í skólann og
kunna að meta öryggið, sem henni
fylgdi, þó þau væru fljót að sleppa
hönd fylgdarmannsins þegar inn á
skólalóðina kom. Einstaka barn
virtist bergnumið af þessum nýja
heimi; stóð bara og starði í kringum
sig. Gleymdi að þegar inn var komið
áttu nemendurnir að klæða sig úr,
hengja upp fötin sín og ganga inn í
kennslustofuna. Það var svo margt
nýtt að sjá og fylgjast með, að það
gleymdist auðveldlega að maður
ætti sjálfur að vera þátttakandi í því
sem fram fór.

Bekkurinn, sem við heimsóttum,

kallast „6 ára B“ og kennarinn er
Helga Kjaran. Börnin létu fyrst sem
ekkert væri, þó greinilegt væri að
þau fylgdust vel með þessum of-
vaxna nemanda, sem gerði vonlitla
tilraun til að láta sem minnst á sér
bera úti í horni. Nemendurnir eru
17. Þeir sitja ekki í röðum, eins og í
gamla daga, heldur er þeim skipt í
fjóra hópa, sem dreift er um stofuna.
Í einu horninu er síðan hvíldarhorn,
þar sem krakkarnir borða nestið sitt
og hlusta á kennarann lesa sögu á
meðan.

Bókin, sem lesa átti úr í nestistím-
anum að þessu sinni, hét „Ég vil líka
fara í skóla“. Það var hins vegar
langt frá því að vera létt verk að lesa
fyrir þessar elskur. Þau eru svo dá-
samlega agalaus og óþvinguð að
það var ekki hægt annað en brosa
út í annað, ef ekki bæði.

Helga: „Svo fór Birgitta . . .“

Nemandi: „Hver er þessi Birgitta
eiginlega?“

Annar nemandi: „Sýndu okkur
hana á myndinni?“

Þriðji nemandi: „Ég á frænku,
sem heitir Birgitta.“

Fjórdi nemandi: „Vinkona mín
heitir líka Birgitta.“

Helga, kennari, beið þess þolin-
móð að Birgittu-umræðan gengi
yfir og lauk síðan setningunni.
Nokkrum sekúndum síðar var um-
rædd Birgitta farin að borða fisk, en
frásögnin drukknaði samstundis
aftur vegna háværra yfirlýsinga
krakkanna:

„Sjáðu tölvuúrið,
sem pabbi minn gaf
mér!“ sagði Sverrir.
„Hann gaf mér líka
gullkeðjuna, sem ég
er með um hálsinn.“

„Váá, sérðu alla
bilana, maður!“

EFTIR JÓNINU LEÓSDÓTTUR MYNDIR JIM SMART

Börnin fengu að skoða leikföng og bækur í kennslustofunni, þegar þau höfðu lokið umferðarverkefninu.

UR, MANNESKJA!

Nemandi: „Oj-barasta, fiskur!!!“
Annar nemandi: „Mér finnst fiskur góður.“

Þriðji nemandi: „Ég borða alltaf fisk með kartöflum og tómatsósu.“
Fjórdi nemandi: „Mér finnst fiskur góður með ÖLLU.“

Kennarinn þolinmóði gerði enn eina tilraun til að halda áfram að lesa.

Nemandi: „Helga! Það helltist niður kakómjólk.“

Þessum vanda varð auðvitað að bregðast við og að því loknu bað Helga börnin um að rifja upp „fyrstu regluna“, sem hún hafði sagt þeim frá. Hún reyndist vera: AÐ LÆRA AÐ HLUSTA.

Þegar nestinu hafði verið spóðrennt var tekið til við klippiverkefni um umferðarmál, en bakki með skærum hafði einmitt fengið margar augnagotur úr hvíldarhorninu á meðan á lestrinum stóð. Kennarinn útskýrði allt vandlega fyrir börnunum og tók síðan til við að dreifa skærunum. Ein þeirra, græn að lit, voru sérstaklega hönnuð fyrir örvhenta. En krakkarnir voru óþolinmóðir og þessi skæri átti að afhenda fyrst, svo ótal hendur fóru á loft, þegar Helga spurði hver þyrfti á slíkum skærum að halda. Við nánari eftirgrennsln kom í ljós, að eigendur upprétta handanna höfðu fæstir hugmynd um hvað það þýddi að vera örvhentur. Þeir voru einfald-

lega tilbúnir að játa á sig hvað sem var til þess að geta byrjað að klippa.

Ljóshærd hnáta, sem heitir Ólöf, hafði miklar áhyggjur af því að ekki væri nóg af umferðarverkefnum handa öllum, þegar hún sá blaðabunka kennarans þynnst áður en röðin var komin að henni. „Ég er ekki með nein skæri“, hrópaði óþolinmóður strákur rétt í þá mund er Helga var að byrja að dreifa. „Förum við með þetta heim?“ „Iss, ég get þetta alveg.“ „Ég er búinn, kennari!“ Þegar hér var komið sögu þótti blaðamanni rétt að gefa sig á tal við krakkana, og setti segulbandið í gang. Það vakti gífurlega athygli, þar sem spólurnar eru mun minni en þær kassettur sem börnin höfðu áður séð. Þeim fannst þetta mjög forvitnilegt, en tóku hins vegar lítið mark á hagnýtu gildi fyrirbærisins. Drengur, sem ég ræddi við og heitir Sverrir, var til dæmis sífellt að minna mig á að skrifa líka, svona til vonar og vara. „Skrifaðu niður það sem ég er að segja!“ endurtók hann í sífellu, alvarlegur í bragði, og hafði grínlæga áhyggjur af því að vera að kasta perlum fyrir svit.

Blaðam.: „Hvað ertu að gera?“

Sverrir: „Líma blinda manninn.“

Blaðam.: „Þekkir þú einhvern, sem er blindur?“

Sessunautur viðmælandans: „Já, einn strákur. Hann heitir Jói. Hann er með staf og þegar hann fer út í búð finnur hann hvert hann er að fara með stafnum.“

Blaðam.: „Er skólinn svipaður því, sem þú bjóst við?“

Sverrir: „Hann er miklu skemmtilegri. Ég hélt nefnilega að þetta yrði alveg ógurlega leiðinlegt!“ „Ég hélt að maður ætti að læra alveg rosalega, strax fyrsta daginn.“ skaut sessunauturinn inn í.)

Blaðam.: „Kannstu einhverja stafi?“

Sverrir: „Já, já. Ég bara man þá ekki alla í einu.“

Blaðam.: „Varstu á leikskóla áður en þú komst í Meló?“

Sverrir: „Já, ég var á Laufásborg.“

Blaðam.: „En hvert ferðu núna, þegar skólinn er búinn?“

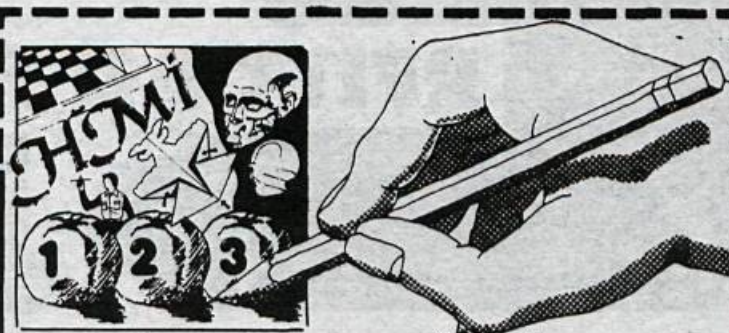
Sverrir: „Stundum er mamma búin að kenna, en svo fer ég líka stundum til ömmu og pabba. Ég skal sýna þér...“ Svo stakk Sverrir hendinni djúpt ofan í skófatöskuna, náði í stundaskrána sína og sýndi mér hvernig mamma hafði skrifað nafn við hvern vikudag, eftir því hver myndi gæta hans. Allt á hreinu hjá þessum skýra pilti!

Nú var umferðarverkefninu lokið og krakkarnir máttu skoða leikföng, sem voru í hillum aftast í kennslustofunni. Sverrir var fljótur að krækja sér í spil og bjóða mér að taka með sér svo sem einn slag. Maður slær ekki hendinni á móti slíku kostabóði og áður en varði vorum við farin að spila „manna“. Fer engum sögum af því hvernig þeim leik lyktaði, a.m.k. ekki á prenti.

BÍLEIGENDUR
BODDÍHLUTIR!
ÓDÝR TREFJAPLASTBRETTI O.F.L. Á FLESTAR GERÐIR BÍLA, ÁSETNING FÆST Á STAÐNUM.

BÍLPLAST
Vagnhófa 19, sími 688233.
Póstsendum.

Ódýrir sturtubotnar.
Tökum að okkur trefjaplastvinnu.
Veljið íslenskt.

HANDMENNTASKÓLI ÍSLANDS

Sími 27644 box 1464 121 Reykjavík

Handmenntaskóli Íslands hefur kennt yfir 1250 Íslendingum bæði heima og erlendis á síðastliðnum sex árum. Hjá okkur getur þú lært teikningu, litameðferð og skrautskrift – fyrir fullorðna – og föndur og teikningu fyrir börn í bréfasólafomi. Þú færð send verkfæri frá okkur, sendir okkur úrlausnir þínar og þær eru sendar leiðréttaðar til baka. Þeim, sem minni tíma hafa, bjóðum við uppá stutt hæfileikapróf á þessum sviðum. – Biddu um kynningu skólans með því að snda nafn og heimilisfang til okkar eða hringdu í síma 27644 núna strax, símsvari tekur við pöntun þinni á nóttu sem degi. – Tímalengd námskeiðanna stjórnar þú sjálf(ur) og getur því hafið nám þitt, hvenær sem er, og verið viss um framhaldið. Hér er tækifærið, sem þú hefur beðið eftir til þess að læra teikningu og skrautskrift á auðveldan og skemmtilegan hátt. Þú getur þetta líka.

ÉG ÓSKA EFTIR AÐ FÁ SENT KYNNINGARRIT
HMI MÉR AÐ KOSTNADARLAUSU

NAFN _____

HEIMILISF. _____

KÉRASTASE

FRÁ L'ORÉAL PARIS

ÁTT ÞÚ Í ERFIDLEIKUM MEÐ HÁRIÐ.
LEITAÐU RÁÐA HJÁ HÁRGREIÐSLU-
MEISTARANUM.
SPURÐU HANN UM KERASTASE.
FÆST ADEINS Á HÁRSNYRTISTOFUM.

Gunnar Hrafn fylgist grannt með því þegar Ólöf gerir sig líklega til að koma blinda manninum fyrir í götmyndinni.